

Humana Christi Natura statuatur. religiosi cultus objectum, carni Christi tribuatur cultus ille religiosus non per accidens tantum, sicut purpura Regis aut Principis externa quadam osculatione honorari solet; nec propter excellentiam habitualement carni subjective inhærentem; neque ex se, per se, & ex natura sui, sed quatenus subsistit in persona & λόγος essentiam divinam cum omnibus proprietatibus possidens, euecta ad consortium SS. Trinitatis & infinita gloria decorata. Qua de materia conferrè potest *D. Joh. Gerhardus.* (d)

(a) *Tom. II. Oper. in Anti - Martin. pag. 116.* (b) *Specim. Theol. Chemnit: Sc. pag. 284.* (γ) *Antapolog. iusta & necessaria ad Rintelens. Epist. Apologet. p. 413. §. 44.* (δ) *Exeges. Loc. V. de Perf. & Offic. Christi. p. 236.*

§. XIII. His benè observatis videas aperte quosdam Calvinianorum negare, Christum juxta carnem esse adorandum; in quorum numero sunt BEZA, (a) ZANCHIUS, (b) DANÆUS, (c) JOH. CLOPPENBURGIUS, (d) DANIEL VOETIUS. (e) Nec possunt aliter salvis suis hypothefibus statuere, cum negent realem divinorum Idiomatum communicationem carni Christi tactam, de quâ jam supra egimus, dictitentque; tanto intervallo Humanam Christi Naturam abesse à terra, quanto cœlum distet ab eadem; carnem agere tantum *ανθρωπίνως*: finitum non esse capax infiniti: carnem in nobis non posse efficere corporis & animæ vitam. Cum quibus hypothefibus, ut accuratè demonstravit *B. Mentzerus*, (f) non potest simul stare adorabilitas carnis Christi. *Conf. Die special Wiederlegung der Hess. Casselschen Wechsel Schriften.* (g) Et quanquam Christum ut hominem vel secundum Humanam Naturam adorandum esse statuunt; non tamen ita restringunt adorationem religiosam

giolam